

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117222823
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8117222823.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa, v právnej veci žalobcu: Y. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, XXX XX T., právne zastúpeného Mgr. Miroslavom Balážom, advokátom v Prešove, Advokátska kancelária Prešov, Sládkovičova 8, proti žalovanému: Y. H. R., Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: Q. XXX,XXX XX S., právne zastúpenému Mgr. Ivanom Mazancom, advokátom so sídlom Metodova 3331/12, 080 01 Prešov, o vydanie veci, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 20C/42/2017-310 zo dňa 29.10.2021 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný je povinný na vlastné náklady vydať žalobcovi hnutelné veci - lešenie zn. C. o množstve 1000 m² a to jeho zložením na pozemok parcely registra „C“KN, s parc. č. XXXXX/XX, kat. úz.: T., zapísaného na LV č. XXXXX, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, ktorých výška bude určená samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je povinný nahradiť znalkyni K. M. H. trovy konania za znalecké úkony v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 137 CSP, § 123, § 126 ods. 1, 2 a § 585 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka. V dôvodoch rozhodnutia sa zamerlal na práva vlastníka veci, ktorému ochranu poskytuje Občiansky zákonník, potom na podmienky a zákonné ustanovenia týkajúce sa toho, ako sa vlastník môže domáhať ochrany a následne dohodou o urovaní. Konštatoval, že bolo preukázané, že žalobca so žalovaným uzavreli zmluvu o nájme lešenia, ktoré špecifikoval žalobca v žalobe a po ukončení nájmovej zmluvy tieto nevrátil. Dospel k záveru, že hnutelné veci - lešenie zadržáva neoprávnene žalovaný, ktorý sa bránil tým, že za lešenie uhradil sumu, na ktorú predložil pokladničný doklad a dohodu o uznaní dlhu. V súvislosti s listinami, ktoré boli predložené v konaní a v súvislosti s trestným konaním, ktoré prebieha medzi stranami sporu, bol vykonaný znalecký posudok jednak T. K. J. a potom K. M. H.. Obaja konštatovali, že predložené listinné dôkazy, ktoré sú samoprepisované kópie, nie sú vhodnými na individualizáciu a písomznalecké stotožnenie (T. K. J. sa vyjadril aj ku konkrétnym podpisom na týchto listinách). Súd prvej inštancie sa zaoberal aj tým, že aj keď bola uzavretá dohoda o urovaní, boli predložené kvitancie a pokladničné doklady, základom pre posúdenie dôvodnosti žaloby z pohľadu súdu bola okolnosť, či žalovaný preukázal faktické skutočné

odovzdanie finančných prostriedkov žalobcovi (aj za situácie existencie listín, ktoré boli v konaní predložené). Zdôvodnil to, že bola vypočutá svedkyňa, sestra žalovaného, ktorá uviedla, že poskytla peniaze bratovi aj za súčinnosti ich otca a žalovaný tvrdil, že aj ďalších priateľov. Tieto skutočnosti však sestra opisovala na začiatku istým spôsobom a následne iným spôsobom, odkiaľ tieto finančné prostriedky mala a došlo aj k tomu, že napriek tomu, že žalovaný tvrdil, že došlo k splneniu všetkých podmienok v rámci zmluvy o uznaní záväzku, dospel k záveru, že dôkazy, ktoré predložil žalovaný, ho nepresvedčili a z toho dôvodu vyhovel žalobe v celom rozsahu. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP tak vo vzťahu medzi stranami sporu, ako aj pokiaľ ide o trovy štátu.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, ktorý sa domnieva, že uniesol dôkazné bremeno, preukázal, že žaloba nie je dôvodná. Predložil súdu dohodu o urovaní a dôkazy, že v zmysle tejto dohody svoje povinnosti splnil. Ak teda žalobca tvrdil okolnosti, ktoré ho viedli k podaniu žaloby, tieto mal preukázať. Podľa názoru žalovaného tieto okolnosti neboli preukázané opatrené dôkazmi, výsledky znaleckého posudku T. K. J. nepredložili, neosvedčili nejaké falšovanie týchto dokladov. Keďže boli splnené podmienky dohody o urovaní, žalobca nemal aktívnu legitimáciu pre podanie žaloby na vydanie veci. Dôkaz o odovzdaní a prevzatí finančných prostriedkov žalobcom v zmysle dohody o urovaní bol predložený, boli vypočutí svedkovia, preukázal sa pôvod peňazí a aj množstvo a ich účel, ktoré obdržal žalovaný pre potreby plnenia dohody o urovaní. Pokiaľ sa poukazuje na trestné konanie, stále platí prezumpcia neviny, čiže nebolo v konaní zatiaľ právoplatne rozhodnuté vo vzťahu ku žalovanému. Domnieva sa, že v celom rozsahu žalobca neuniesol dôkazné bremeno, preto navrhol zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie a zamietnuť žalobu.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý sa stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie, považuje ho za správny, spravodlivý a dôsledný a z toho dôvodu navrhol potvrdiť rozsudok a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

5. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že zotrváva na svojom odvolaní, na dôvodoch, ktoré tam uviedol. Žalobu považuje za neopodstatnenú, argumenty žalobcom neboli preukázané, a preto žiada zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu zamietnuť.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378, § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

7. Podľa § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávnom zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

8. Podľa § 585 ods. 1, 2,3 Občianskeho zákonníka, dohodou o urovaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Dohoda, ktorou majú byť medzi účastníkmi upravené všetky práva, sa netýka práv, na ktoré účastník nemohol pomýšľať. Ak bol doterajší záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o urovaní uzavrieť písomne: to isté platí, ak sa dohoda týka premlčaného záväzku. Doterajší záväzok je nahradený záväzkom, ktorý vyplýva z urovnania.

9. Dňa 31.03.2017 uzavreli strany konania kúpnopredajnú zmluvu, na základe ktorej žalovaný odpredal žalobcovi stavebné lešenie značky C. pozinkované, rok výroby 2015, v množstve 1.000 m² za kúpnu cenu 14.000,- eur.

10. Dňa 31.03.2017 uzavreli žalobca ako prenajímateľ a žalovaný ako nájomca zmluvu o nájme lešenia značky C., v množstve 1.000 m².

11. Dňa 28.8.2017 sa strany dohodli na ukončení vyššie uvedenej nájomnej zmluvy ku dňu 15.9.2017. Žalovaný sa zároveň zaviazal vrátiť lešenie jeho zložením na pozemok parcely registra „C“ KN, s parc. č. XXXXX/XX, kat. úz.: T., zapísaného na LV č. XXXXX.

12. Dňa 02.10.2017 vyzval žalobca žalovaného na vrátenie lešenia značky C., v množstve 1.000 m², do 11.10.2017.

13. Dňa 06.12.2017 bola medzi stranami konania a R. C. uzatvorená dohoda o urovnaní. Podpisy boli osvedčené v rovnaký deň na Mestskom úrade v T..

14. Podľa čl. III. ods. 1 písm. b) Dohody o urovnaní „Účastník č. 1 uhradí vkladom na bankový účet účastníka č. 3 IBAN: L vedený v G. F., alebo v hotovosti v deň účinnosti tejto zmluvy sumu vo výške 35.500,- eur, s tým, že účastník č. 3 je povinný o tejto skutočnosti vydať účastníkovi č. 1 potvrdenie (kvitanciu), pre účely výmazu záložného práva nariadeného uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 7C/37/2017 zo dňa 02.11.2017 a záložného práva podľa bodu 4) článku II. tejto zmluvy.“

15. Podľa čl. III. ods. 3 prvá veta Dohody o urovnaní: „Účastník č. 3 sa zaväzuje do 2 dni od účinnosti tejto dohody zobrať svoje žaloby v sporoch vedených na Okresnom súde Prešov pod značkou 11C/37/2017 a 20C/42/2017 v celom rozsahu späť, pričom nárok na náhradu trov konania voči účastníkovi č. 1 si v tomto spore ako aj v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod značkou 7C/37/2017 nebude uplatňovať, rovnako ako si tento voči nemu nebude uplatňovať ani účastník č. 1, teda každý z účastníkov dohody znáša trovy tohto konania sám.“

16. Podľa čl. III. ods. 3 posledná veta Dohody o urovnaní: Vlastnícke právo podľa tohto bodu k lešeniu C. v množstve 1 000 m² prechádza na účastníka č. 1 uhradením sumy podľa bodu 1) písm. b) tohto článku bez odovzdania lešenia.“

17. Žalovaný v konaní predložil výdavkový pokladničný doklad, podľa ktorého vyplatil žalobcovi dňa 06.12.2017 sumu 35.500,- eur, podľa dohody o urovnaní zo dňa 6.12.2017 (účel).

18. Žalobca a žalovaný v konaní predložili kvitanciu zo dňa 06.12.2017, podľa ktorej žalobca potvrdil, že dňa 6.12.2017 bola na jeho účet vyplatená suma 35.500,- eur.

19. Dňa 07.12.2017 žalobca odstúpil od dohody o urovnaní, keďže si žalovaný nesplnil svoje povinnosti a neposkytol mu riadne plnenie.

20. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejednáva vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadom akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený, ale aj povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

21. Odvolací súd v konaní relevantne posudzuje konkrétne dôvody uvádzané v odvolaní, a to či bol zistený skutkový stav správne a úplne a či sa aplikovali správne príslušne právne predpisy, pričom v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument, ale na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II. ÚS/78/2005).

22. Odvolací súd vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov (§ 132 O.s.p., resp. § 191 ods. 1 CSP) poukazuje na to, že hodnotenie dôkazov môže robiť len súd, ktorý ich vykonal. Základom hodnotiaceho postupu sudcu by okrem ľudských a odborných skúseností mali byť pravidlá logického myslenia, ktoré tradičná logika formuluje do základných logických zásad. Ide o zásadu totožnosti, ktorá vyžaduje, aby sa v určitej úvahe zachovával rovnaký význam použitých výrazov, zásadu vylúčeného sporu, ktorá vyžaduje, že v tom istom čase a za tých istých podmienok nemôže zároveň platiť nejaké tvrdenie a jeho protiklad, zásadu vylúčenia tretieho, podľa ktorej z dvoch protikladných tvrdení musí byť jedno pravdivé, a zásadu dostatočného dôvodu, ktorá vyžaduje, aby každé pravdivé tvrdenie bolo dostatočne odôvodnené (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6MCdo1/2010).

23. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, je potrebné rozumieť výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 132 O.s.p. (§ 191 ods. 1 CSP), pretože súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov nevyplývali ani inak v konaní nevyšli najavo, pretože súd opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli za konania najavo, alebo pretože v hodnotení dôkazov,

popr. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov konania, alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, je logický rozpor alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ust. § 133 až 135 O.s.p. (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky vo veci 21Cdo 65/2000).

24. Súd prvej inštancie hodnotil vykonané dôkazy v súlade s požiadavkou princípu spravodlivého súdneho konania. Žalovaný síce predložil viaceré dôkazy v listinnej podobe vrátane dôkazov pre preukázanie splnenia podmienky zaplatenia kúpnej ceny. V tejto súvislosti bola vypočutá svedkyňa - sestra žalovaného, ktorej svedecká výpoveď však vyznela nehodnoverne tým, že časová a miestna chronológia - zabezpečenie finančných prostriedkov pre žalovaného v priebehu konania sa menila. Potom odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že odovzdanie kúpnej ceny žalovaným pre žalobcu, nebolo preukázané.

25. Občiansky súdny poriadok (teraz „CSP“) stojí na zásade predvídateľnosti rozhodnutí súdu. Predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní (uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/42/2010). V konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 20C/43/2017 (v ktorom sa prejednávala obdobná právna vec), rozhodoval o odvolaní žalovaného odvolací súd pod sp. zn. 20Co/35/2021. V totožnej veci preto rozhodnutie odvolacieho súdu v prejednávanej veci bolo prijaté v súlade so zásadou predvídateľnosti, teda totožné.

26. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasnený skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných účastníkmi konania (Ruiz Toria c. Španielsko z 09.12.1994, séria A č. 303-A, str. 12, § 29). Ústavný súd SR vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné vyjadriť sa k ostatným dôvodom odvolania, nakoľko tieto pre rozhodnutie vo veci samej boli bez významu.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle zásady úspechu, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).